

Sygn. akt III K 855/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Ewa Modlińska

przy udziale T. Ś. Asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach 10.04.2015r. i 26.05.2015r.

sprawy:

1. K. M. (1)

urodz. (...) w T.

córki P., T. z domu S.

2. **H. S.**

urodz. (...) w W.

córki A., G. z domu T.

3. **R. T.**

urodz. (...) w B.

syna W., M. z domu R.

4. **D. M.**

urodz. (...) w T.

córki E., E. z domu N.

oskarżonych o to, że:

w okresie od 9 maja 2012 r. do 14 maja 2012 w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim podrobieniu przez inną osobę, zaświadczenia K. M. (1) o zatrudnieniu i zarobkach osiągniętych w Spółce (...) Sp. z o.o. z/ś w W., posłużyli się nim jako autentycznym przedkładając go w (...) Oddział w W., czym wprowadzili w błąd uprawnionego pracownika kasy, co do rzetelności dokumentu, doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 8000 zł, stanowiącej wysokość udzielonej K. M. (1) pożyczki, czym działali na szkodę (...) im. (...),

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. Oskarżonych K. M. (1), H. S., R. T. i D. M. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 297§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza im kary: oskarżonym K. M. (1) i D. M. po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonym R. T. i H. S. kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych R. T. i D. M. kar pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 (trzech),

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej K. M. (1) kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 (trzech), zaś na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 46§1 kk orzeka od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego Spółdzielczej (...) w O. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot po 1870 (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt) złotych,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów J. D., M. K., M. Ż. i R. B. z Kancelarii Adwokackich w W. kwoty po 619,92 złote tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu,

VI. zwalnia oskarżonych od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza im opłat.

Sygnatura akt III K 855/14

UZASADNIENIE

sporządzone w trybie art. 423§1a kpk

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżona K. M. (1) aktualnie zamieszkuje w T. , ma dwoje dzieci w wieku 9 miesięcy i 3 lat . W 2012r. oskarżona K. M. (1) miała ciężką sytuację materialną, nie pracowała ani ona ani jej małżonek. W maju 2012r. znajoma oskarżonej K. M. (1) D. M./ dawniej U./ namówiła oskarżoną K. M. (1) do wzięcia pożyczki gotówkowej i proponowała uzyskanie w tym celu fikcyjnego zaświadczenia o zatrudnieniu . Powyższe miała załatwić znajoma oskarżonej D. M. – kobieta o imieniu G. zamieszkała w O.. Oskarżona K. M. (1) przystała na powyższe .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej K. M. (1) /k- 166-167/

W dniu 9 maja 2012r. osoba podająca się za K. M. (1) na linii call center w (...) im (...) złożyła telefoniczny wniosek o przyznanie pożyczki na kwotę 8000 złotych. Następnie po wstępnej weryfikacji została ona skierowana do Oddziału (...) w W. przy ul. (...).

Dowód:

zeznania świadka K. P. /k- 48-49/

W dniu 14 maja 2012r. kobieta o imieniu G. wraz ze swoim synem W. przyjechali do miejsca zamieszkania oskarżonej K. M. (1) samochodem w celu przewiezienia jej do oddziału (...) w W. i podpisania przez nią umowy pożyczki. Wraz K. M. (1) do W. pojechała także oskarżona D. M.. Po drodze do W. samochód zatrzymał się na stacji benzynowej, gdzie G. przekazała oskarżonej K. M. (1) wypełnione , podrobione i poświadczające nieprawdę , datowane na dzień 4 maja 2012r. zaświadczenie o zatrudnieniu K. M. (1) w firmie (...) spółka z o.o. w W. od dnia 1 marca 2011r. na stanowisku przedstawiciela handlowego z wynagrodzeniem 1947, 15 netto., które oskarżona K. M. (1) podpisała a następnie przekazała G. . Po raz kolejny samochód, którym wyżej wymienieni się poruszali zatrzymał się na zjeździe

do W., gdzie czekali oskarżeni R. T. i H. S., która przedstawiła się imieniem N., po czym wszyscy udali się do centrum miasta, gdzie zatrzymali się przed jednym z budynków, do którego weszła oskarżona K. M. (1) wraz z oskarżoną H. S., która miała przy sobie teczkę z dokumentami. W budynku tym H. S. przekazała nieustalonemu mężczyźnie teczkę z dokumentami oraz dowód osobisty oskarżonej K. M. (1). Następnie wszyscy udali się do na ulicę (...) do siedziby oddziału (...), gdzie oskarżona K. M. (1) zostawiła przekazane jej dokumenty i miała czekać na telefon w sprawie pożyczki. Po uzyskaniu telefonicznej informacji o pozytywnej weryfikacji wniosku o udzielenie pożyczki oskarżona K. M. (1) wraz z D. M. weszły do siedziby (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej K. M. (1) /k- 166-167/

częściowo wyjaśnienia D. M. / 232, 346/

W oddziale (...) oskarżona K. M. (1) w celu zawarcia umowy pożyczki przedstawiła poświadczające nieprawdę zaświadczenie z dnia 4 maja 2012r. o zatrudnieniu jej w firmie (...) spółka z o.o. w W. od dnia 1 marca 2011r. na stanowisku przedstawiciela handlowego z wynagrodzeniem 1947, 15 netto i swój dowód osobisty. Po pozytywnej weryfikacji dokumentów w Oddziale (...) w W. w dniu 14 maja 2012r. oskarżona K. M. (1) zawarła ze (...) im. (...) umowę pożyczki nr (...) na kwotę 8000 złotych, która została jej natychmiast wypłacona. Zwrot pożyczki rozłożono na 59 rat, z tym, że 58 rat w wysokości po 221, 02 złotych, ostatnia rata w kwocie 221, 24 złotych, z terminem na 15 dnia każdego miesiąca począwszy od 15 czerwca 2012r. Kiedy oskarżona K. M. (1) wraz z oskarżoną D. M. przebywały w (...) , na zewnątrz oczekiwali na nią oskarżona H. S., kobieta o imieniu G. oraz oskarżony R. T. i na ich polecenie oskarżona K. M. (1) przekazała im całą sumę pożyczki. Następnie ze wskazanej wyżej kwoty oskarżona K. M. (1) otrzymała kwotę 1000 złotych natomiast kobieta o imieniu G. wzięła od oskarżonej K. M. (1) wszystkie dokumenty dotyczące zawartej umowy pożyczki. Od dnia zawarcia umowy pożyczki dokonano dwóch wpłat w dniu 17 lipca 2012r. w wysokości 200 złotych i w dniu 24 lipca 2012r. w wysokości 320 złotych. Obie kwoty wpłacone zostały przez nieustaloną osobę przelewem bankowym. W związku z zaprzestaniem spłat wysyłano do oskarżonej K. M. (1) wezwania do zapłaty, na które nie odpowiadała wobec czego wszczęto procedurę windykacyjną.

Dowód:

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 4 maja 2012r. /k-152/

umowa pożyczki nr (...) z dnia 14 maja 2012r. /k- 2-4/

oświadczenie /k- 5/

harmonogram spłaty pożyczki /k- 18-19/

wezwania do zapłaty /k- 47, 54, 56/

zeznania świadka K. P. /k- 48-49/

zeznania świadka A. G./k- 145/

protokoły okazania wizerunku / k- 179-180, 193/

fotografie / k- 179-180, 195- 196/

wyjaśnienia oskarżonej K. M. (1) /k- 166-167, 194, 241/

częściowo wyjaśnienia D. M. / 232, 346/

W dniu 16 maja 2013r. wpłynęło do Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu pisemne zawiadomienie (...) o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Dowód:

pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa /k- 1-20/

Oskarżona H. S. była dotychczas wielokrotnie karana sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu .

Dowód:

dane o karalności oskarżonej H. S./k- 233-234/

Oskarżony R. T. był dotychczas karany sędownie za czyn z art. 178a§1 kk.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego R. T. /k- 236/

Oskarżona D. M. była dotychczas karana sędownie za czyn z art. 270§1 kk

Dowód:

dane o karalności oskarżonej /k- 249/

Oskarżony R. T. na całym etapie postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że nie zna K. M. (1), zna H. S. i nie brał z nią żadnych kredytów. Wskazał, że nie wie co robił w maju 2012r. Przed sądem odmówił składania wyjaśnień .

Oskarżona H. S. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu , podała, że w związku z faktem, że pomagała w załatwianiu kredytów zwykle pamięta osoby, którym udzielała takiej pomocy, wskazała, że nie pamięta nazwiska M. oraz, że nie pomagała nikomu w zawieraniu umowy w (...) w W. . Po okazaniu jej zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach datowanego na dzień 4 maja 2012r. a dotyczącego oskarżonej K. M. (1) , podała, że ani ona ani R. T. go nie wypełniali i nie wie kto mógł je wypełnić. Podała, że zna kobietę o imieniu G. , która często przyjeżdżała do niej z osobami , które chciały wziąć kredyt i nie było możliwości by druk zaświadczenia z firmy (...) spółka z o.o. w W. komuś udostępniała /k- 211/. Na rozprawie głównej oskarżona H. S. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podała, że być może zaprowadzała K. M. (1) do pośrednika, ale pieniędzy nie dostała. Podała, że przyznaje się do zarzutu albowiem ma mnóstwo postępowań i zależy jej na szybkim zakończeniu tej sprawy.

Oskarżona D. M. na całym etapie postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i w postępowaniu przygotowawczym podała, że wraz z oskarżoną K. M. (1) poznały się z kobietą o imieniu G. w 2012r. w T., wówczas G. zajmowała się robieniem wypieków na różne uroczystości. Po wspólnym pieczeniu ciasta na komunię jej dziecka któregoś dnia wracając ze sklepu z oskarżoną K. M. (1) spotkały G. i zaprosiły ją do domu D. M. i wówczas oskarżona K. M. (1) zaczęła opowiadać G. o swoich problemach z długami. Wtedy G. zaproponowała, że jej pomoc w załatwieniu pożyczki kredytu informując, że skontaktuje się telefonicznie. Po kilku dniach, jak podała oskarżona D. M. kobieta o imieniu G. skontaktowała się z nią telefonicznie informując, że może załatwić kredyt oskarżonej K. M. (1) . Wówczas jak wskazała oskarżona D. M. skontaktowała się z oskarżoną K. M. (1), która od G. dowiedziała się, że powinna udać się do W.. Oskarżona podała, że pojechała z oskarżoną K. M. (1) bo ta ją o to porosiła i w zamian za powyższe zaproponowała jej 100 złotych . W umówionym dniu kobieta o imieniu G. zatelefonowała do D. M. i spotkały się pod sklepem (...) po czym razem z G. i jej synem samochodem pojechali po oskarżoną K. M. (1) a następnie do W. . Oskarżona podała, że kiedy dojechali do W. zatrzymali samochód i podeszła do nich kobieta i dwóch mężczyzn, po czym G. z oskarżoną K. M. (1) udały się do jakiegoś budynku , w tym czasie D. M. siedziała w samochodzie sama.

Kiedy oskarżona K. M. (1) wróciła, miała w ręku jakieś dokumenty a jeden z mężczyzn mówił, do niej, że ma się tego nauczyć na pamięć. G. kazała jej udać się z K. M. (1) do oddziału (...) przy ul. (...), reszta osób została na zewnątrz. Oskarżona D. M. podała, że w oddziale (...) oskarżona K. M. (1) podpisywała jakieś dokumenty zaś D. M. siedziała obok niej. Jak podała K. M. (1) po otrzymaniu dokumentów dostała 5000 złotych a następnie jeden z mężczyzn, którzy razem z nimi przyjechali kazał jej dać pieniądze. Po jakimś czasie podeszła do K. G. i przekazała jej 1000 złotych. Oskarżona wskazała, że od K. M. (1) nie otrzymała obiecanych 100 złotych /k- 232/. Przed sądem oskarżona D. M. odmówiła składania wyjaśnień podtrzymując wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Na pytanie sądu oskarżona podała, że nie wie czy oskarżona H. S. była przed bankiem, pojechała do banku by być z K. i była obok K. gdy ta podpisywała dokumenty, natomiast G. miała załatwić K. legalne zatrudnienie. Wskazała, że nie widziała dokumentów była tylko obserwatorem, nie wiedziała nic o tym kredycie. Podała, że wiedziała, iż K. M. (1) miała ciężką sytuację materialną /k- 346/.

Oskarżona K. M. (1) na całym etapie postępowania przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniła zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Przed sądem odmówiła składania wyjaśnień, podała, że oskarżona H. S. była z nią u pośrednika a oskarżony R. T. czekał na zewnątrz. Wskazała, że pieniądze dała do ręki G. i zaprzeczyła by mówiła o tym, że to oskarżona H. S. zabierała jej pieniądze. Nadto wskazała, że D. M. nie namawiała jej do wzięcia kredytu, protokołów z postępowania przygotowawczego nie czytała, a tylko je podpisała /k- 345/.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonych H. S., D. M. i R. T. co do popełnienia zarzucanego im czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonej K. M. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, protokoły okazania wizerunku wraz z fotografiami, dokumentacja w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 4 maja 2012r., umowa pożyczki nr (...) z dnia 14 maja 2012r. wraz z oświadczeniem i harmonogramem spłaty pożyczki /k- 18-19/, wezwania do zapłaty, zeznania świadków K. P. i A. G.. Za w pełni wiarygodne sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej K. M. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżona słuchana przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu w sposób dokładny odpowiadała na zadawane jej pytania podając w jaki sposób i po czyich namowach doszło do podjęcia przez nią decyzji o zawarciu umowy pożyczki, wskazała osoby, które uczestniczyły w całym procederze związanym z zawarciem przez nią tej umowy i przedstawiła rolę każdej z tych osób, szczegółowo wskazując działania poprzedzające zawarcie umowy i poszczególne etapy podróży do W. i miejsca konkretnych czynności. Te wyjaśnienia oskarżonej są szczerze, spontaniczne, logiczne i konkretne. Wskazać należy, iż oskarżona K. M. (1) spośród osób oskarżonych знаła jedynie D. U. – obecnie M., pozostałych osób, w tym oskarżonego R. T. ani H. S. nie znała. Podczas składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym oskarżona posługiwała się imieniem R. i imieniem N., które używała oskarżona H. S. i dopiero w toku kolejnego przesłuchania podczas okazania jej wizerunku H. S. i R. T. rozpoznała wyżej wymienionych na fotografiach. Oskarżona wskazała także na przedstawionej jej fotografii D. M.. Niekomfortowa pod względem psychologicznym sytuacja oskarżonej K. M. (1) na rozprawie głównej przed sądem, związana z odczytaniem jej wyjaśnień z postępowania przygotowawczego obciążających pozostałych oskarżonych w ich obecności spowodowała, że oskarżona mimo początkowego potwierdzania odczytywanych jej wyjaśnień w miarę odczytywania kolejnych próbowała z nich częściowo się wycofać, by w ten sposób w swoisty sposób „zniwelować” skutki swoich wcześniejszych depozycji procesowych. Nieudolna próba wycofania się przez oskarżoną K. M. (1) z części swoich wyjaśnień ukazujących w jednoznacznie negatywnym świetle oskarżonych H. S., R. T. oraz D. M., przy jednoczesnym przyznaniu się do popełnienia zarzucanego jej czynu zdaniem sądu wynika z tego, że nie chcąc pozostałym oskarżonym „zaszkodzić” ma na celu przede wszystkim umniejszenie udziału i roli każdego z nich w zdarzeniu w celu uzyskania jak najkorzystniejszego dla nich rozstrzygnięcia. Oskarżona K. M. (1) musi bowiem mieć świadomość, że wobec nie przyznania się pozostałych oskarżonych do popełnienia czynu, to właśnie jej wyjaśnienia mają w sprawie znaczenie fundamentalne. Absolutnie nie można dać wiary prezentowanym na rozprawie głównej twierdzeniom oskarżonej K. M. (1), że słuchana w postępowaniu przygotowawczym nie mówiła o pozostałych oskarżonych tak jak zapisano w protokołach a protokołów tych nie przeczytała. Jeszcze raz podnieść należy, że oskarżona K. M. (1) w postępowaniu

przygotowawczym odmówiła składania wyjaśnień i odpowiadała tylko na pytania zadawane jej przez prokuratora , co wynika z treści protokołów. Za wiarygodne sąd uznał zeznania świadków K. P.i A.G., które są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentacji wskazanej wyżej oraz wyjaśnieniach oskarżonej K. M. (1). Wyjaśnienia oskarżonego R. T.sprowadzają się w istocie tylko do zaprzeczania okolicznościom wskazanym przez oskarżoną K. M. (1)bez wskazania jakichkolwiek przesłanek , które podważałyby treść jej depozycji procesowych i traktować je należy jako przyjętą linię obrony. Także wyjaśnienia oskarżonej H. S.sąd uznał za niewiarygodne za wyjątkiem tej części, w której podała, że zna kobietę o imieniu G.i pomagała jej w załatwianiu kredytów oraz stwierdzenia z postępowania przed sądem, że przyznaje się do zarzutu . Także i wyjaśnienia oskarżonej H. S.pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami K. M. (1)z postępowania przygotowawczego i spowodują wyłącznie się do zaprzeczania udziału w czynie natomiast wskazana przez oskarżoną motywacja, dla której przed sądem przyznała się do czynu podając, że chce by szybko zakończyła się sprawa budzi istotne zastrzeżenia . Oskarżona w głosach końcowych wniosła o wymierzenie jej kary z warunkowym zawieszeniem wykonania, co skłania do konstatacji, że liczyła, iż przyznając się do czynu uzyska lepszą sytuację procesową co w kontekście całości jej depozycji stoi w sprzeczności z zasadami logiki . Wyjaśnienia oskarżonej D. M.sąd uznał za niewiarygodne w części w jakiej dotyczą jej udziału w inkryminowanym czynie. Pozostają one w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonej K. M. (1)z postępowania przygotowawczego. W wyjaśnieniach tejże oskarżonej także widoczna jest tendencja do nieobciążania swoimi wyjaśnieniami oskarżonych H. S.i R. T./ w zakresie udziału tych osób oskarżona zasłania się niepamięcią, mimo, że cały proceder opisuje nadzwyczaj dokładnie podając istotne szczegóły/, przy jednoczesnym obciążaniu nieustalonej osoby o imieniu G.co jest dla oskarżonej po prostu „bezpieczne”.

Sąd uznał, że poprawność przyjętej kwalifikacji prawnej co do czynu zarzucanego oskarżonym H. S., D. M., R. T. nie budzi zastrzeżeń . Wskazać należy, iż w ujęciu art. 297§1 kk oszustwo jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym . Sprawca musi wiedzieć, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty lub złożyć nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania pożyczki bankowej , kredytu lub innego świadczenia, elektronicznego instrumentu płatniczego albo zamówienia publicznego , o którym mowa w tym przepisie. Przystępstwo z art. 297§1 kk ma charakter formalny i celem działania sprawcy jest stworzenie pozorów , że dokument, o którym mowa w tym przepisie jest prawdziwy i rzetelny , po to by uzyskać przy jego wykorzystaniu kredyt. Takim działaniem sprawca niewątpliwie zamierza wprowadzić w błąd co do spełnienia warunków umożliwiających pozyskanie kredytu. Natomiast podnieść należy, iż dla przypisania sprawstwa przestępstwa wyczerpującego kumulatywnie znamiona określone w przepisach art. 297§1 kk i art. 286§1 kk niezbędnym jest wykazanie, że w chwili przedkładania pracownikowi banku w celu uzyskania kredytu dokumentu, o którym mowa w przepisie art. 297 §1 kk sprawca nie tylko zamierzał uzyskać kredyt , ale już miał z góry powzięty zamiar jego niespłacenia w przyszłości / wyrok SA w Katowicach z dnia 24.03.2011r. sygn. akt II Aka 49/11/. Zdaniem sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w chwili przedkładania poświadczającego nieprawdę i podrobionego dokumentu w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu przez oskarżoną K. M. (1) miała jednocześnie zamiar nieuiszczenia rat kredytu. Co do roli pozostałych oskarżonych nie ma żadnych wątpliwości, że działali oni wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną K. M. (1) oraz kobietą o imieniu G.. Wskazać tu należy, że istota współsprawstwa sprowadza się do wspólnego wykonania czynu zabronionego przez kilku uczestników przestępczego porozumienia i objęcia świadomością realizacji całości określonego czynu. W orzecznictwie zwraca się uwagę, że działania poszczególnych współsprawców muszą mieć istotny, dopełniający się charakter, polegać na wspólnej realizacji znamion konkretnego czynu , zgodnie z przyjętym podziałem ról , przy czym podział ról może nastąpić w sposób konkludentny. Każdy z uczestników musi utożsamiać się z działaniami pozostałych i traktować je jak własne, nawet wówczas gdy osobiście nie realizował żadnych czynności czasownikowych przestępstwa. Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy zgromadzone dowody wykazały w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż zarówno wzajemne zachowania i cele były dla oskarżonych D. M., K. M. (1), R. T. i H. S. oraz kobiety o imieniu G. wspólne a skutki każdy z nich obejmował swoim zamiarem. Sposób działania wszystkich oskarżonych w sposób nie budzący wątpliwości świadczy o tym, iż już przed zawarciem umowy kredytowej przez oskarżoną K. M. (1) zawarli swoiste porozumienie co do roli każdego z nich i działali wspólnie w określonym celu oraz że skutki wskazanych wyżej czynów wynikały z działania wszystkich oskarżonych. Oskarżona D. M. zainicjowała wzięcie pożyczki przez K. M. (1) wiedząc jaka jest jej sytuacja materialna i zdając sobie sprawę, że nie będzie ona miała możliwości spłaty kredytu. Skontaktowała ją z kobietą o imieniu G.,

o której wiedziała, że „załatwia” fikcyjne zaświadczenia o zarobkach, pojechała razem z G., jej synem i K. M. (1) do W., weszła z K. M. (1) do siedziby (...), gdzie „dopilnowała” zawarcie przez nią umowy pożyczki. O roli pozostałych osób w tym oskarżonych H. S. i R. T. dokładnie wypowiedziała się oskarżona K. M. (1) wskazując nadto, że z kwoty kredytu otrzymała tylko 1000 złotych, pozostałą kwotę zabrali jej H. S. / N./, która była z nią u pośrednika, R. T. i G.. Nie może być także wątpliwości, że oskarżona K. M. (2) była w tej sprawie środkiem do uzyskania celu w postaci gotówki pochodzącej z pożyczki, D. M. miała zapewnić skuteczną realizację planu, który wcześniej został obmyślony i opracowany przez inne osoby a to kobietę o imieniu G., która współpracowała z D. M. oraz oskarżonych R. T. i H. S.. Każda z tych osób miała określone zadanie, istotny wkład w powodzenie planu a wszystkie razem działały w określonym celu jakim było uzyskanie pochodzącej z pożyczki kwoty 8000 złotych. Środkiem służącym do realizacji celu było po pierwsze znalezienie przysłowiowego „słupa”, którym była K. M. (1) / będąca wówczas w trudnej sytuacji materialnej/, uzyskanie stosownego dokumentu zapewniającego pozytywną weryfikację jej zdolności kredytowej w postaci stosownego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach a następnie doprowadzenie do zawarcia umowy i przejście kwoty pożyczki. W przedmiotowej sprawie działania wszystkich oskarżonych oraz nieustalonej kobiety o imieniu G. miały zgodnie z przyjętym podziałem ról, dopełniający się charakter i polegały na wspólnej realizacji znamion zarzucanego oskarżonym im czynu. Choć rola K. M. (1) była istotna, to należy zważyć, że ze względu na wiek, trudną sytuację materialną oraz brak doświadczenia życiowego a nawet można by rzec dużą naiwność nie mogłaby ona zawrzeć umowy pożyczki bez udziału pozostałych wskazanych w akcie oskarżenia osób, to jest D. M., H. S., R. T. oraz osoby o imieniu G., którzy działali w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym, bezpośrednim zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela (...) do co zamiaru i możliwości spłaty kredytu przez K. M. (1) i doprowadzili (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8000zł. Wskazani oskarżeni zaplanowali także, że wprowadzenie w błąd ma nastąpić poprzez przedłożenie przez oskarżoną K. M. (1) uprzednio przygotowanego podrobionego i fikcyjnego zaświadczenia o jej zatrudnieniu co dawało gwarancję uzyskania pożyczki. Wobec powyższego sąd uznał, że oskarżeni K. M. (1), R. T., D. M. i H. S. w okresie od 9 maja 2012 r. do 14 maja 2012 w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim podrobieniu przez inną osobę, zaświadczenia K. M. (1) o zatrudnieniu i zarobkach osiągniętych w Spółce (...) Sp. z o.o. z/s w W., posłużyli się nim jako autentycznym przedkładając go w (...) Oddział w W., czym wprowadzili w błąd uprawnionego pracownika kasy, co do rzetelności dokumentu, doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 8000 zł, stanowiącej wysokość udzielonej K. M. (1) pożyczki, czym działali na szkodę (...) im. (...) czym wyczerпали znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wymierzając kary oskarżonym D. M., R. T. i H. S. sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu co przejawia się w działaniu zaplanowanym, nastawionym na uzyskanie szybkiego, łatwego zysku oraz w wysokości wyrządzonej szkody. W odniesieniu do tychże oskarżonych jako okoliczność obciążającą sąd potraktował ich uprzednią karalność, natomiast za szczególnie obciążające w odniesieniu do oskarżonej H. S. sąd uznał jej wielokrotną karalność za przestępstwa przeciwko mieniu. Okoliczności łagodzących w odniesieniu do oskarżonych D. M., H. S. i R. T. sąd się nie dopatrywał. Za taką okoliczność w odniesieniu do oskarżonej H. S. nie może być uznane jej przyznanie się do czynu na rozprawie głównej albowiem owo przyznanie nie ma nic wspólnego z krytycznym stosunkiem do czynu, nie jest wyrazem skruchy, ale działaniem wyrachowanym, nastawionym na uzyskanie najkorzystniejszego rozstrzygnięcia. Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności wymierzona wobec oskarżonej D. M. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności a wobec oskarżonych R. T. i H. S. kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności są adekwatne do stopnia zawinienia każdego z nich, społecznej szkodliwości czynu uwzględniają właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowych sposobów życia każdego z oskarżonych oraz cele prewencji szczególnej i ogólnej.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych kar wobec oskarżonych D. M. i R. T. uznając, że nie są oni na tyle zdemoralizowanymi aby wymagali oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach izolacji więziennej a warunkowe zawieszenie wykonania kary zrealizuje względem tych oskarżonych cele kary i powstrzyma ich od naruszania porządku prawnego. Wyznaczony okres 3 lat próby w wystarczającym stopniu umożliwi weryfikację ich postawy dając odpowiedź na założoną pozytywną prognozę kryminologiczną. Natomiast wysoki stopień demoralizacji

oskarżonej H. S. , co związane jest z wyjątkowo nagannym dotychczasowym trybem życia i wielokrotnym karaniem za przestępstwa podobne wykluczały przyjęcie wobec tejże oskarżonej pozytywnej prognozy kryminologicznej . Sąd uznał , że przesłanki z art. 69§1 i 2 kk w stosunku do oskarżonej H. S. nie zostały zrealizowane a oskarżona nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego w przyszłości .

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Na podstawie art. 46§1 kk korzystając z możliwości wskazanego wyżej przepisu orzeczono od oskarżonych H. S., R. T., D. M. na rzecz pokrzywdzonego Spółdzielczej (...) w O. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot po 1870 złotych. Jako, że kwota 520 złotych z udzielonej pożyczki została wpłacona przez nieustalona osobę w dwóch ratach przelewami w lipcu 2012r. a działanie wszystkich oskarżonych było objęte porozumieniem winni oni partycypować w obowiązku naprawienia szkody w równych częściach czyli każdy po 1/4 z kwoty 7470 złotych pozostałej po odjęciu kwoty 520 złotych z kwoty 8000 złotych pożyczki.

W przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym R. T., H. S., D. M. z urzędu orzeczono w oparciu o §14 ust 2 pkt 3, §16 , §19 pkt 1 , §20 oraz §2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stosownie do wniosków obrońców każdego z oskarżonych. Każdy z obrońców wnosił o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w kwocie 619, 92 złotych a powyższa kwota mieści się w stawkach określonych wyżej wymieniony rozporządzeniem .

Sąd zwolnił oskarżonych R. T., D. M. i H. S. od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył im opłat uznając, że powyższe uzasadnia sytuacja materialna każdego z wyżej wymienionych oskarżonych . Powyższe rozstrzygnięcie wydane zostało w oparciu o przepis art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 624 §1 kpk .

Wobec złożenia wniosków o uzasadnienie wyroku w części dotyczącej oskarżonych H. S., D. M. i R. T. sąd w ograniczył stosowny zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których dotyczyły wnioski.